

جنبش اشغال وال استریت (ماهیت و اهداف)

کد موضوعی: ۲۶۰

شماره مسلسل: ۱۲۰۳۶

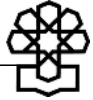
دفتر: مطالعات سیاسی

آبان ماه ۱۳۹۰

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۱.....	مقدمه
۲.....	پیشینه جنبش
۳.....	ماهیت جنبش
۸.....	اهداف جنبش
۱۰.....	ترکیب معترضین
۱۱.....	ساختار سازمانی جنبش
۱۳.....	نتیجه‌گیری
۱۴.....	روزشمار تحولات جنبش اشغال وال استریت
۲۸.....	منابع و مآخذ

جنبش اشغال وال استریت (ماهیت و اهداف)

چکیده

گزارش حاضر به بررسی سیر تحول جنبش «اشغال وال استریت»، پیشینه، ماهیت و محورهای عمده فکری جنبش مذکور می‌پردازد. این جنبش که به سرعت توجه افکار عمومی در آمریکا و جهان را به خود معطوف ساخت، اعتراضی به سیاست‌های نظام سرمایه‌داری حاکمان ایالات متحده و تسلط صاحبان ثروت بر ساختارهای قدرت در این کشور است.

مقدمه

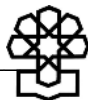
جنبش «وال استریت را اشغال کنید»^۱ در پی اعتراضات سریالی مردم ایالات متحده اتفاق می‌افتد که نسبت به سیاست‌ها و اقدامات حاکمیت این کشور به‌خصوص در حوزه مسائل اقتصادی معترض‌اند. قبل از جنبش اشغال وال استریت، شاهد اعتراضات مردم ایالت ویسکانسین و تصرف کنگره ایالتی بودیم که زنگ خطر را برای حاکمیت آمریکا به صدا درآورد. در پی این واقعه اختلافات شدید احزاب، در شرایط کسری شدید بودجه از سقف مصوب بدهی‌های ملی مطرح شد که این کشور

را تا آستانه تعطیلی دولت در بخش‌های غیرامنیتی نیز پیش برد. جنبش اخیر که به سرعت در سراسر ایالات متحده گسترده شده و حتی دامنه‌اش به آن سوی آتلانتیک و به بیش از ۸۰ کشور رسیده، اعتراض مردم در واکنش به عملکرد اقتصادی حاکمیت و تسلط صاحبان سرمایه و نهادها و شرکت‌های عظیم اقتصادی بر ساختارهای سیاسی است. این نوشتار در پی بیان ماهیت جنبش اشغال وال استریت و بیان خواسته‌های معترضان است.

پیشینه جنبش

در اواسط سال ۲۰۱۱ میلادی یکی از نشریات ضد مصرف‌گرایی در کانادا (ادباسترز)^۱ پیشنهاد اشغال وال استریت را با هدف مقابله با نفوذ شرکت‌های عظیم تجاری در روند دموکراسی، شکاف طبقاتی و عدم عزم جدی برای مقابله با بحران اقتصادی جهانی از جانب دولتمردان، مطرح ساخت. این درخواست از طریق پست الکترونیکی به عده زیادی از مخاطبان رسید و آنها نیز باعث گسترش این ایده شدند. هرچند در ماه جولای، معترضان تقاضاهای خود را با خواسته‌ای ساده مبنی بر تشکیل کمیسیونی از جانب رئیس‌جمهوری به منظور جداسازی تأثیرگذاری پول در سیاست، مطرح ساختند ولی در نهایت برای اثرگذاری بیشتر و جلب توجه، تصمیم گرفتند با حضور در وال استریت و برپایی چادرها اعتراض خود را علنی‌تر کنند.

جنبش اشغال وال استریت، جنبشی بدون رهبر است و توانسته گروه‌های مختلفی

از مردم با سلايق گوناگون سياسي را نيز به خود جلب کند. اين جنبش پس از ۱۷ سپتامبر به شکل گسترده و عليهرغم سانسور شديد در روزهاي اوليه توسط رسانه‌ها، ابراز وجود کرد و به سرعت نيز در بيش از ۸۰ کشور و شهرهاي مختلف ايالات متحده هواداراني يافت.

عمدتاً اين جنبش مشابه جنبش‌هايي است که در دهه ۱۹۹۰ ميلادي و در اعتراض به دولت‌هاي موافق جهاني شدن مطرح شدند. مهمترين اين اعتراضات در سال ۱۹۹۹ در سياتل ايالات متحده و هنگام برگزاري اجلاس سران سازمان تجارت جهاني رخ داد. مهمترين بخش شعارهاي اين گروه، شعار «ما جزء ۹۹ درصد مردم» است که اشاره به نفوذ و سهم تنها یک درصد مردم از ثروت و قدرت در آمريکا و محروميت سايرين دارد.

ماهيت جنبش

در حال حاضر آمريکا در شرايط رکود اقتصادي قرار دارد که سبب بيکاري ميليون‌ها نفر و از دست رفتن خانه‌ها و سرپناه‌هاي عده زيادي شده که توان بازپرداخت ديون بانكي خود را ندارند، حقوق بازنشستگي عده زيادي نيز کاهش يافته يا قطع شده و فشار اقتصادي گسترده‌اي بر مردم اين کشور وارد آمده است.

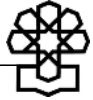
بر اساس آمارهاي موجود، آمريکا داراي بالاترين شکاف بين ثروتمندان و فقرا در بين کشورهای پيشرفته دنياست. شکاف بين جمعيت یک درصدی ثروتمند و مابقي ۹۹ درصد به رکورد بی سابقه‌ای رسیده است. این یک درصد، بيش از ۷۰ درصد

دارایی‌های کشورهای را در اختیار دارند که این امر رکورد بی‌سابقه‌ای را در تاریخ آمریکا رقم زده است. به عبارت دیگر ۴۰۰ نفر از ثروتمندان آمریکا به اندازه ۱۵۵ میلیون نفر دیگر در این کشور دارایی و ثروت در اختیار دارند

از سال ۱۹۸۰ تا ۲۰۰۶ میلادی، درآمد ثروتمندان یک درصدی آمریکا سه برابر شد و این درحالی است که درآمد ۹۰ درصد مابقی مردم این کشور تنها ۲۰ درصد افزایش یافته است. در فاصله سال‌های ۲۰۰۲ - ۲۰۰۶ میلادی، سه‌چهارم رشد اقتصادی آمریکا در اختیار این یک درصد بوده است. متوسط مالیات دریافتی از ۴۰۰ شهروند متمول و ثروتمند آمریکایی، ۱۷ درصد بوده که در مقایسه با ۲۶ درصد در سال ۱۹۹۲ میلادی افت چشمگیری پیدا کرده است. این یک درصد آمریکا در فاصله سال‌های ۱۹۸۰ - ۲۰۰۷ میلادی شاهد رشد ۷۰۰ درصدی درآمدهای خود بوده‌اند به طوری که در فاصله این سال‌ها طبقه متوسط تنها شاهد ۲۰ درصد رشد بوده است.

در حال حاضر بیش از ۱۶ میلیون آمریکایی در فقر مطلق به سر می‌برند که درآمد سالیانه آنها کمتر از ۹ هزار دلار است. تعداد کسانی که در فقر مطلق به سر می‌برند از ۲۹ درصد در سال ۱۹۷۵ میلادی به ۴۳ درصد در سال ۲۰۰۵ میلادی رسیده است و همچنان هم در حال افزایش است. طی دو دهه گذشته، آمریکا دارای بیشترین نرخ رشد آمار فقر در بین ۳۱ کشور پیشرفته جهان بوده است.

با وجود این شکاف بی‌سابقه در تاریخ آمریکا، طبقه متوسط این کشور در حال زوال و نابودی‌اند. با وجود بحران و رکود اقتصادی در آمریکا، شرکت‌های بزرگ آمریکایی سودهای بی‌سابقه‌ای کسب کرده‌اند. سال ۲۰۰۹ میلادی سال رکورد

بی‌سابقه‌ای درخصوص کسب سود و پاداش بود و مدیران شرکت‌ها بیش از ۱۵۰ میلیارد دلار در این زمینه به‌دست آوردند. به‌طور قطع این پول‌ها از مالیات‌های افراد عادی به‌دست می‌آیند و اگر این همه منابع در راه ایجاد شغل به‌کار گرفته می‌شدند امکان آن بود که برای ۵ میلیون نفر حقوق سالیانه‌ای برابر با ۳۰ هزار دلار در نظر گرفته شود.

مدیران شرکت‌ها بیشترین حقوق‌ها را دریافت می‌کنند. از سال ۱۹۷۰ میلادی، میزان دریافتی آنان ۲۵۰ درصد افزایش یافته درحالی که حقوق سایر کارگران معمولی تنها ۲۶ درصد افزایش پیدا کرده است. مدیران شرکت‌های بزرگ ۵۰۰ برابر بیشتر از کارکنان معمولی درآمد کسب می‌کنند. درحالی که ۶۸/۳ میلیون آمریکایی در پی غذای کافی برای خوردن بوده‌اند و درآمد ۹۰ درصد مردم درحال کاهش است، درآمد میلیاردرهای آمریکایی درحال ثبت یک رکورد تاریخی است. ۲۰ درصد پایین‌ترین جمعیتی آمریکا عمدتاً هیچ ثروتی ندارند. اینان یا دارایی ندارند یا میزان بدهی‌شان بیشتر از میزان درآمدشان است. طبقات متوسط هم روی هم رفته حدود ۶۰ هزار دلار دارایی دارند که در مقایسه با دارایی متوسط یک درصد بالایی که حدود ۱۲/۵ میلیون دلار است، رقم چشمگیری به‌شمار نمی‌رود.^۱

از این‌رو مردم آمریکا اولین بار در ۱۷ سپتامبر در خیابان وال‌استریت به‌عنوان نماد نهادهای مالی ایالات متحده گردهم آمدند تا اعتراض خود را به شرایط بد اقتصادی نشان دهند. این اقدام مسالمت‌آمیز با واکنش شدید پلیس و بازداشت عده

زیادی از مردم همراه بود. سخن اصلی مردم آن است که منافع اقتصادی یک درصد از جمعیت کل آمریکا بر منافع سایرین برتری داشته و کل نظام حاکم در پی تأمین منافع این عده بوده و بقیه به حاشیه رانده شده‌اند و توجهی به سرنوشت آنها نمی‌شود. این مردم معترض در واقع از انقلاب‌های خاورمیانه و شمال آفریقا و نیز اجتماعات مردم در میدان التحرير مصر، خیابان‌های اسپانیا و اعتراضات یونان الگو گرفتند. قبلاً نیز اعتراضات مشابه و البته پراکنده‌ای در آمریکا صورت گرفته بودند که مهمترین آنها مربوط به اجلاس جهانی شدن در سیاتل در سال ۱۹۹۹ است که باعث اعتراضات گسترده و حتی خشونت‌آمیز شد.

پیرامون ماهیت جنبش اشغال وال استریت نظرات متعددی بیان شده است. عده‌ای این جنبش را با جنبش تی پارتی^۱ حزب جمهوریخواه سال ۲۰۰۹ مقایسه می‌کنند. این جنبش به دنبال مجموعه‌ای از اعتراضات محلی و ملی در آمریکا به وجود آمده و متمایل به عقاید محافظه‌کاران بوده و در مقابل سیاست‌های باراک اوباما قد علم کرده است. طرفداران این جنبش، سیاست‌های وی را چپ‌گرایانه و سوسیالیستی می‌دانند. با این حال این افراد عموماً از طبقات مرفه و متوسط بالای جامعه‌اند که نسبت به سیاست‌های مالیاتی اوباما اعتراض دارند. حال آنکه جنبش وال استریت افرادی از طبقات پایین جامعه را شامل می‌شود. شاید با دقت بیشتر بتوان این جنبش را مشابه جنبش اولیه تی پارتی دانست. طی آن جنبش در سال ۱۷۷۳ جمعی از مستعمره‌نشینان بریتانیایی در شهر بوستون، صندوق‌های چای را که قرار بود راهی بریتانیا شوند، در اعتراض به مالیاتی که

1. Tea Party Movement

لندن به آنها بسته بود، به دریا ریختند، رخدادی که به «تی پارتی» معروف شد و یکی از اولین جرقه‌های انقلاب آمریکا و استقلال این کشور از انگلستان بود. در واقع معترضان در آن سال‌ها با بیانیه استقلال و جنگ، خود را از سلطه انگلیس رهانیدند و در حال حاضر معترضان اشغال‌وال‌استریت، به دنبال رهایی خود از تسلط سرمایه‌داران بزرگانند.

هرچند هر دو حزب سعی دارند این روند را مصادره کنند، اما آنچه در حال وقوع است فراتر از اعتراض به حزبی خاص است. ازسویی جمهوریخواهان پیروان این جنبش را معترضان به سیاست‌های دولت کنونی می‌دانند و سوءاستفاده انتخاباتی از آنها را در سر دارند و ازسوی دیگر دمکرات‌ها با متهم کردن جمهوریخواهان به کارشکنی در انجام اصلاحات مالی، این اعتراض‌ها را به عملکرد آنها منتسب می‌کنند و خود را وارث نظام مالی ضعیف دوران بوش و جمهوریخواهان می‌دانند.

در عین حال، افراطیون در هر دو جناح نیز این اعتراضات را شورش‌های بی‌پایه و گذرا و حتی سوسیالیستی می‌دانند. محافظه‌کاران آمریکایی این جنبش را طرفداران آنارشی تلقی می‌کنند درحالی که لیبرال‌ها آنها را افراد لیبرالی می‌پندارند که بیدار شده‌اند. لیبرال‌ها هدف معترضان را اصلاح نظام سرمایه‌داری می‌دانند که راه خود را گم کرده و نمی‌تواند به مردم خدمت کند و در واقع معترضان، خواهان اصلاح رابطه دولت، مردم و شرکت‌های عظیم‌اند.

این درحالی است که اوباما اعلام کرد نارضایتی معترضان را درک می‌کند. وی اذعان داشت: «این اعتراضات نتیجه سرخوردگی مردم آمریکاست که می‌تواند به شکل سیاسی، خود را در انتخابات ۲۰۱۲ نشان دهد». ظاهراً سیاسیون ایالات متحده هر یک

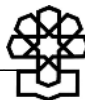
نگران اثرگذاری این اعتراضات بر انتخابات ریاست‌جمهوری سال آینده‌اند تا سرنوشت مردم. با این حال معترضین معتقدند او با ما به فکر نجات وال استریت از بحران مالی بدون داشتن برنامه و اراده لازم برای اصلاح ساختار آن است.

معترضین جنبش «اشغال وال استریت» معتقدند دولت، نمایندگی سیاسی مردم را از دست داده و دمکراسی در این کشور، قلب ماهیت یافته است. به عبارت دیگر دولت و احزاب سیاسی تبدیل به نماینده نظام مالی و شرکت‌های اقتصادی عظیم این کشور شده و دیگر حامی و نماینده مردم محسوب نمی‌شوند. آنها معتقدند «آنچه برای وال استریت مطلوب است برای مردم خوب نیست». معترضان اشغال وال استریت بر این باورند که نهادهای مالی و صاحبان سرمایه بر قانون اساسی ایالات متحده حاکم شده‌اند. در واقع اقتصاد، عامل اصلی تعیین‌کننده مناسبات سیاسی در آمریکا شده است. اعتراض این عده علیه بی‌عدالتی اقتصادی و مطامع شرکت‌های بزرگ و شکاف غنی و فقیری است که به عقیده معترضین میان ۹۹ درصد مردم عادی و تحت فشار اقتصادی، در برابر یک درصد سرمایه‌داران و اغنیا وجود دارد. معترضان جنبش در واقع خواهان شنیده شدن صدای خود و به رسمیت شناخته شدن توسط حاکمیت‌اند.

اهداف جنبش

شرکت‌کنندگان در جنبش اشغال وال استریت دلایل اعتراضات خود را در محورهایی مشخص و تحت عنوان بیانیه اشغال شهر نیویورک^۱ بیان کرده‌اند. آنها در واقع تلاش

1. Declaration of the Occupation of New York City

دارند با شبیه‌سازی بیانیه خود به بیانیه استقلال آمریکا^۱ بر اهمیت خواسته‌ها و مطالبات خویش تأکید کنند. مهمترین محورهای اعتراضی و اصول فکری این گروه عبارتند از:

۱. این گروه معتقدند عدالت در آمریکا قربانی شده است.
۲. در تولیدات، انحصار جدی وجود دارد و مجال رقابت برای سایرین وجود ندارد.
۳. امنیت شغلی و ایمنی شغلی در ایالات متحده وجود ندارد.
۴. فشارهای مالی راه تحصیل و آموزش را برای افراد و جوانان در آمریکا سد کرده‌اند.
۵. ارزش و میزان بیمه‌های اجتماعی و دستمزدها و بازنشستگی کاهش یافته است.
۶. نظام قضایی برای رسیدن به منافع سرمایه‌های کلان بازیچه قرار گرفته است.
۷. حوزه شخصی و حریم خصوصی افراد به بهانه‌های مختلف در آمریکا مورد تعرض قرار می‌گیرد.
۸. در آمریکا از سرکوب و نیروی پلیسی برای جلوگیری از آزادی بیان و مطبوعات استفاده می‌شود.
۹. پول‌های کلان برای حفظ منافع سرمایه‌داران به سیاستمداران داده می‌شود.
۱۰. رسانه‌ها برای ارائه اطلاعات غلط به مردم در انحصار شرکت‌های بزرگانند.
۱۱. استعمار داخلی و خارجی توسط صاحبان صنایع و شرکت‌های مالی بزرگ تعقیب می‌شود.
۱۲. سلاح‌های کشتار جمعی در جهت کسب ثروت در اختیار این گروه‌ها قرار

گرفته تا با دولت‌های دیگر قرارداد امضا کنند.

۱۳. این شرکت‌ها در اقدامات نژادپرستانه حضور دارند.

۱۴. تداوم سیاست‌های آنها باعث فاجعه اقتصادی برای مردم آمریکا شده است.

۱۵. سرمایه‌داران کلان، آمریکا را به نفت وابسته نگاه داشته‌اند و از انرژی‌های

جایگزین محروم می‌سازند.

۱۶. تبعیض جنسیتی در گرفتن شغل‌ها و مناصب وجود دارد.

این افراد در بیانیه خود آورده‌اند: «وظیفه سیستم است که از حقوق افراد مراقبت

کند و وقتی سیستم فاسد است این افراد باید از حقوق خود دفاع کنند». از این‌رو

شخصاً به خیابان‌های اطراف مهمترین نماد مالی ایالات متحده آمده‌اند تا صدای خود

را به گوش حاکمان این کشور برسانند.

ترکیب معترضین

معترضین جنبش اشغال وال استریت شامل طیف‌های مختلف مردم و احزاب سیاسی

شامل لیبرال‌ها، مستقلان سیاسی، سوسیالیست‌ها، طرفداران محیط زیست و ...

می‌شوند. در هنگام شروع جنبش، معترضان به‌لحاظ سنی جوان بودند ولی با گسترش

آن، افراد بیشتری از طبقات و سنین مختلف در آن حضور یافتند. طی نظرسنجی که در

۲ اکتبر از ۱۰۰ نفر از معترضین انجام شد ۶۶ درصد آنها سرمایه‌داری را ذاتاً نامطلوب

نمی‌دانستند بلکه به تعدیل آن معتقد بودند، این درحالی است که ۳۷ درصد نیز آمیدی به

تعدیل و بهبود سرمایه‌داری نداشتند و آن را ذاتاً غیراخلاقی می‌دانستند. ۳۹ درصد آنها

در انتخابات میان دوره‌ای سال ۲۰۱۰ شرکت داشته و ۵۵ درصد شرکت نکرده بودند. نظرسنجی ۱۳ اکتبر مجله تایم نیز نشان داد ۵۴ درصد آمریکاییان موافق این جنبش و ۲۲ درصد به آن بدبین‌اند. نظرسنجی وال‌استریت ژورنال نیز نشان داد، ۳۷ درصد مردم خواهان مشارکت و پیوستن به جنبش‌اند.

ساختار سازمانی جنبش

هرچند جنبش اشغال وال‌استریت فاقد رهبری منسجم است، ولی معترضان برای هماهنگی بهتر امور، مجامع و کمیته‌هایی را سازماندهی کرده‌اند که مهمترین آنها عبارتند از:

۱. مجمع عمومی شهر نیویورک^۱

مجمع عمومی شهر نیویورک مقام تصمیم‌گیرنده جنبش است که هر روز ساعت ۱۹ تشکیل جلسه می‌دهد و همه کمیته‌ها، پیرامون افکار و نظرات خود به مذاکره می‌پردازند. تمامی افراد می‌توانند در این جلسات شرکت کرده و اظهار نظر کنند. این جلسات به شکل داوطلبانه و گردشی اداره می‌شوند و فرد مشخصی اداره جلسات را برعهده ندارد. تصمیم‌گیری در جلسات براساس اجماع صورت می‌پذیرد. این امر بیانگر مردمی بودن جنبش و عدم سازماندهی مشخص آن از طرف گروه‌های خاصی است.

۲. سیستم صوتی

از آنجا که جنبش، مجوز نصب سیستم صوتی در محل را ندارد و افراد حاضر در جنبش از طریق میکروفون‌های کوچک و نیز به شیوه سنتی تکرار جملات توسط افراد، صدای خود را به گوش سایرین می‌رسانند. آنها معتقدند این شیوه به وحدت آنها کمک مؤثری می‌کند.

۳. مرکز رسانه‌ای

بخشی از پارک، به مرکز رسانه‌ای و اطلاع‌رسانی تبدیل شده است که در آن لپ‌تاپ، ژنراتورهای برق و سیستم‌های بی‌سیم نصب شده و افراد از آنها برای ارسال داده‌های خود به شبکه اینترنت و اطلاع‌رسانی استفاده می‌کنند. معترضان به شکل غیررسمی سایت occupytogether.org را ایجاد کرده و از طریق به اشتراک‌گذاری فایل‌ها در سایت‌هایی نظیر توئیتر، فیس‌بوک، یوتیوب و ... اقدام به اطلاع‌رسانی می‌کنند.

۴. کتابخانه

معترضان، کتابخانه‌ای مشتمل بر کتاب‌ها، مجلات و روزنامه‌ها و جزوه‌هایی را که به آنها اهدا شده گردآوری کرده و علاوه بر آن از منابع دیجیتالی نیز استفاده می‌کنند.

۵. مسائل بهداشتی، خوراک و پوشاک

معترضان از مغازه‌های عمومی و خانه‌های شهروندانی که داوطلبانه منازل خود را

در اختیار آنها قرار داده‌اند برای امور بهداشتی و طبخ غذا استفاده می‌کنند. از سوی دیگر از آنجا که بر پا کردن چادر در پارک مقابل وال‌استریت ممنوع است آنها در کیسه خواب یا با استفاده از پتو، شب را به صبح می‌رسانند. همچنین برخی تجهیزات و نیز مواد خوراکی از مناطق دیگر برای معترضین به محل پارک آورده می‌شوند.

نتیجه‌گیری

جنبش «وال‌استریت را اشغال کنید» اعتراضی است که ریشه در تبعیض و بی‌عدالتی موجود در نظام سرمایه‌داری و لیبرالیسم اقتصادی غرب دارد. این نظام، همت خود را تأمین منافع عده قلیلی از سرمایه‌داران قرار داده است که البته از قبیل فعالیت‌های آنان مردم نیز به شکل جانبی منتفع می‌شوند ولی در صورت فشار مالی و بحران، این سرمایه‌داران‌اند که باید نجات یافته و عمده فشار بر مردم وارد می‌آید. این جنبش را چه با هدف معین و بلندمدت بدانیم و چه مقطعی و گذرا، نشانگر اعتراض و سرخوردگی مردم از نظام اقتصادی است که در عین ایجاد رفاه ظاهری، تمام توان مردم را در جهت منافع عده‌ای محدود جذب می‌کند. این جنبش، دولت‌ها و سیاستمداران آمریکایی را نماینده واقعی شرکت‌ها و صنایع می‌داند نه نماینده مردم. آنان بازگشت دموکراسی به مسیر اصلی خود را می‌خواهند. این عده صراحتاً صحبت از دموکراسی مستقیم می‌کنند و معتقدند برای بیان نظرات خود نمی‌توانند به احزاب و نمایندگان سیاسی اعتماد کنند. لذا مستقیماً در صحنه حاضر شده‌اند. معترضان جنبش در واقع خواهان شنیده شدن صدای خود و به رسمیت شناخته شدن توسط

حاکمیت‌اند. خواسته‌های این جنبش تنها مسائل اقتصادی نبوده و حوزه‌های مختلف شخصی و اجتماعی را هدف قرار داده‌اند. آنها معتقدند همه این حوزه‌ها توسط صاحبان سرمایه‌های کلان تصرف شده‌اند. در تحلیل نهایی در باب ماهیت جنبش، باید گفت که این افراد، شکل‌دهی هویت جدید در مقابل نظام سرمایه‌داری و سلطه صاحبان ثروت بر شئون مختلف زندگی خود را می‌خواهند.

روزشمار تحولات جنبش اشغال وال استریت

۳۱ شهریور (۲۲ سپتامبر)

- برپایی چادر توسط حدود ۲۰۰ آمریکایی معترض مقابل ساختمان وال استریت در نیویورک.

۲۷ شهریور (۱۷ سپتامبر)

- آغاز تحصن صدها نیویورکی در اعتراض به «فساد موجود در سیستم‌های مختلف» و «کاهش بودجه دستگاه‌های دولتی» آمریکا مقابل ساختمان بورس «وال استریت»^۱.

۸ آبان‌ماه (۳۰ اکتبر)

- بازداشت ۲۸ معترض جنبش اشغال وال استریت در آسیتن مرکز نگزاس

- بازداشت ۳۰ فعال بخش اشغال وال استریت در پورتلند اورگان

۳۰ مهر (۲۲ اکتبر)

- حامیان جنبش فتح وال استریت و تظاهرکنندگان موسوم به اشغال بازار بورس لندن اقدام به برپایی بیش از ۱۵۰ چادر مقابل کلیسای جامع پایتخت انگلیس کردند.

- صدها تن از اعضای «جنبش فتح وال استریت» در ایالت کالیفرنیا درخواست شهرداری اوکلند برای خروج از میدان تالار شهر را رد کردند. معترضان آمریکایی از دو هفته قبل در این مکان تجمع کرده‌اند.

۲۹ مهر (۲۱ اکتبر)

- خبرگزاری آسوشیتدپرس: «لیدا سایمون» مجری رادیوی ملی آمریکا، «ان‌پی‌آر»، به دلیل شرکت در اعتراضات جنبش فتح وال استریت، اخراج شد.

۲۸ مهر (۲۰ اکتبر)

- اعضای جنبش فتح وال استریت به ترتیب از ۹ شرکت گلدمن ساکس، جی‌پی‌مرگان چیس، نیوز کورپوریشن، جنرال الکتریک، بریتیش پترولیوم، مک دونالد، لاکهید مارتین، وال مارت و اس‌ال‌ام کورپوریشن بیشترین نفرت را دارند.

۲۷ مهر (۱۹ اکتبر)

- پلیس نیویورک، نائومی ولف، نویسنده آمریکایی را در جریان تظاهرات جنبش فتح وال استریت بازداشت کرد.

- حامیان جنبش فتح وال استریت ضمن تظاهرات در نیویورک نسبت به خشونت بیش

از اندازه پلیس این شهر در برخورد با تظاهرکنندگان اعتراض کردند.

۲۶ مهر (۱۸ اکتبر)

- سه آمریکایی متهم به جاسوسی در ایران، روز گذشته در تظاهرات جنبش فتح وال استریت در ایالت اوکلند آمریکا شرکت کردند.

۲۵ مهر (۱۷ اکتبر)

- در میان ۱۹ بازداشت شده روز گذشته جنبش فتح وال استریت در واشنگتن، تعدادی از اساتید دانشگاهی از قبیل کورنل وست، فعال برجسته حقوق بشر آمریکا و استاد دانشگاه حضور داشتند.

- شبکه آمریکایی ای بی سی: تظاهرات آخر هفته (شنبه و یکشنبه) جنبش فتح وال استریت در ۹۵۰ شهر و ۸۲ کشور جهان در چهار قاره برگزار شد.

- تعدادی از استرالیایی‌های حامی جنبش فتح وال استریت برای سومین روز متوالی در مقابل بانک مرکزی این کشور در سیدنی تجمع و تظاهرات برپا کردند.

- پایگاه آمریکایی واشنگتن اسکوئر نیوز: نزدیک به سه هزار دانشجو در تظاهرات روز شنبه جنبش فتح وال استریت در شهر واشنگتن شرکت کردند. در این تظاهرات، بیش از ۳۰ هزار آمریکایی حضور داشتند.

- آسوشیتدپرس: جنبش فتح وال استریت وارد اولین ماه تولد خود شده است، اگرچه سازماندهی آن قوی نبوده است اما انتظار می‌رود دامنه فعالیتش در سراسر جهان گسترش یابد.

- دیوید آکسلرود، مشاور اقتصادی باراک اوباما: جنبش فتح وال استریت آمریکا خواهان تصویب قوانین بانکی جدیدی نیستند بلکه به دنبال نظامی اقتصادی می‌گردند که به نیازهای آنها توجه کند.

- روزنامه «واشنگتن پست»: بیش از ۹۰۰ شهر اروپا، آسیا، آفریقا و شمال آمریکا در تظاهرات جهانی روز شنبه «جنبش فتح وال استریت» شرکت کرده و خشم خود را از نظام مالی جهانی و سیاست‌های کاهش بودجه عمومی دولت‌ها نشان دادند.

- روزنامه وال استریت ژورنال: جنبش فتح وال استریت ابتدا با تعداد کمی جوان در پارک منطقه منهتن آغاز شد و اکنون توانسته تظاهرات چندین هزار نفری در بیش از ده‌ها کشور را به راه اندازد.

۲۴ مهر (۱۶ اکتبر)

- نیروهای پلیس شیکاگو در آمریکا تعداد ۱۷۵ نفر از معترضان جریان فتح وال استریت در این شهر را دستگیر کردند.

- ۲۵۰ تن از حامیان انگلیسی جنبش فتح وال استریت ضمن تجمع در مقابل کلیسای جامع لندن، اقدام به برپایی چادر کردند.

- خبرگزاری فرانسه: تظاهرات در شهرهای مختلف و درگیری‌های روز گذشته در نیویورک و رم نشان داد که جنبش فتح وال استریت در حال تبدیل شدن به یک جنبش جهانی در مقابل سیاست ریاضت اقتصادی و نظام سرمایه‌داری است.

- پل براون، سخنگوی پلیس نیویورک از دستگیری بیش از ۸۰ تظاهرکننده جنبش فتح وال استریت آمریکا در جریان تظاهرات روز گذشته خبر داد.

- روزنامه صهیونیستی یدیعوت آحارنوت: گزارش‌هایی از احساسات ضدیهودی‌گرایی در میان جنبش اشغال وال استریت در نیویورک مخابره شده است و یهودیان، به‌عنوان مقصر نابسامانی در بازارهای مالی آمریکا معرفی شده‌اند.
- جولیان آسانژ، مؤسس پایگاه ویکی‌لیکس روز گذشته در تظاهرات حمایتی اشغال وال استریت در انگلیس موسوم به اشغال بازار بورس لندن شرکت کرد.
- گاردین: تظاهرات روز گذشته در حمایت از جنبش اشغال وال استریت و اعتراض به نظام مالی جهانی، در بیش از ۸۰ کشور دنیا برگزار شد.
- سی‌ان‌ان از دستگیری حداقل ۱۴ تن از تظاهرکنندگان جنبش اشغال وال استریت در حمله شب گذشته پلیس نیویورک خبر داد.
- سخنگوی شهردار رم از زخمی شدن بیش از ۷۰ تن در درگیری روز گذشته پلیس ایتالیا با حامیان جنبش اشغال وال استریت در این شهر خبر داد.

۲۳ مهر (۱۵ اکتبر)

- حامیان جنبش اشغال وال استریت در شهرهای سیدنی، ملبورن، سنئول، تایپی، رم، لندن، سارایوو و توکیو ضمن برگزاری تظاهرات، نسبت به افزایش شکاف بین فقرا و ثروتمندان در جهان اعتراض کردند.
- صدها تن از بوسنیایی‌های حامی جنبش «اشغال وال استریت» در سارایوو، ضمن سر دادن شعار «مرگ بر نظام سرمایه‌داری»، خواستار رفع نابرابری‌های اجتماعی و اقتصادی در جهان شدند.
- حامیان جنبش «اشغال وال استریت» ضمن تظاهرات در شهرهای «سیدنی»، «توکیو»

و «تایپه»، نسبت به بی‌عدالتی و نابرابری‌های درآمدی در جهان اعتراض کردند - طرفداران جنبش اشغال وال‌استریت ضمن قطع سخنرانی رابرت مرداک در یک مؤسسه آموزشی شهر سان فرانسیسکو وی را به تلاش برای منتفع شدن از نظام آموزشی آمریکا متهم کردند.

- پایگاه اینترنتی ونکوور سان از تسری جنبش اشغال وال‌استریت به شهرهای اوتاوا، مونترئال، ونکوور، تورنتو و کالگاری در کانادا خبر داد. قرار است امروز تظاهرات حمایتی در این شهرها برگزار شود.

۲۲ مهر (۱۴ اکتبر)

- هفت نفر از اعضای جنبش اشغال وال‌استریت با حضور در یکی از جلسات کنگره آمریکا، ضمن قطع سخنان لئون پانتا وزیر دفاع این کشور، خواستار خروج نظامیان آمریکایی از عراق و افغانستان شدند.

- گروهی از حامیان فیلیپینی جنبش اشغال وال‌استریت آمریکا امروز در منطقه تجاری شهر مانیل، پایتخت فیلیپین، تظاهرات کردند.

- پلیس ایالت سیاتل آمریکا شب گذشته ۱۰ تن از حامیان جنبش اشغال وال‌استریت را که تظاهرات اعتراضی با عنوان اشغال سیاتل برپا کرده بودند بازداشت کرد.

- معترضان جنبش اشغال وال‌استریت در پاسخ به درخواست مقامات شهرداری نیویورک برای تغییر موقت میدان تحصن خود، از قصدشان برای عدم ترک این میدان در نیویورک خبر دادند.

- «لخ والسا»، رئیس‌جمهوری سابق لهستان و برنده جایزه صلح نوبل اعلام کرد:

احتمالاً طی ماه آینده ضمن سفر به نیویورک، به تظاهرکنندگان جنبش «اشغال وال استریت» خواهد پیوست.

۲۰ مهر (۱۲ اکتبر)

- سی‌ان‌ان: شگفتی ناظران رسانه‌ای از جنبش وال استریت این است که چگونه توانسته بدون داشتن رهبری واحد و منسجم و عدم برخورداری از توان اقتصادی بالا برای شناساندن خود، به چنین جایگاهی در بین طبقه متوسط جامعه آمریکا دست یابد.

- بیش از پانصد تن از اعضای جنبش «اشغال وال استریت» ضمن تظاهرات در اطراف خانه‌های میلیاردرهای آمریکایی در نیویورک همچون «رابرت مرداک» و «جان پالسن»، نسبت به نابرابری در این کشور اعتراض کردند.

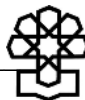
۱۹ مهر (۱۱ اکتبر)

- رویترز: پس از بهار عربی و ناآرامی در اروپا، جنبش اشغال وال استریت نیویورک، آخرین نشانه واکنش شدید مردمی و جهانی علیه حاکمان کشورهای است.

- پلیس آمریکا صبح امروز بیش از ۵۰ حامی جنبش «اشغال وال استریت» در بوستون را دستگیر کرد.

۱۸ مهر (۱۰ اکتبر)

- نیوت گینگریچ، نامزد جمهوریخواه انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۲ آمریکا با اشاره به تظاهرات جنبش اشغال وال استریت: این نتیجه طبیعی جنگ طبقاتی است که باراک اوباما به راه انداخته است.

- هرمان کین، نامزد جمهوریخواه انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۲ آمریکا، تظاهرات جنبش «اشغال وال استریت» را «ضد آمریکایی»، «ضد سرمایه داری» و «ضد نظام مبتنی بر بازار آزاد» توصیف کرد.

۱۷ مهر (۹ اکتبر)

- نانسی پلوسی، رهبر دمکرات‌ها در مجلس نمایندگان آمریکا با بیان اینکه به تغییر نیاز داریم، از جنبش اشغال وال استریت حمایت کرد.

- حامیان انگلیسی جنبش اشغال وال استریت با ایجاد صفحاتی در فیس‌بوک و توییتر خواستار برگزاری تظاهرات اعتراضی با عنوان اشغال بازار بورس لندن در تاریخ ۱۵ اکتبر (۲۳ مهر) شدند.

- بیش از صد معترض ضدجنگ به موزه ملی هوا و فضای آمریکا در شهر واشنگتن حمله کردند، پلیس برای متفرق کردن معترضان از گاز فلفل استفاده کرد و یک نفر نیز بازداشت شد.

- معترضان ضد جنگ در واشنگتن ضمن برگزاری تظاهرات، همبستگی خود را با جنبش اشغال وال استریت که در میدان آزادی این شهر تجمع کرده‌اند، اعلام داشتند.

۱۶ مهر ماه (۸ اکتبر)

- شبکه الجزیره انگلیسی در گزارشی ضمن نامیدکننده خواندن پوشش رسانه‌ای از جنبش اشغال وال استریت: علیرغم عدم پوشش تظاهرات در آمریکا، تظاهرکنندگان در سطح کشور افزایش یافته و بر تعداد آنها افزوده شده است.

- حامیان جنبش «اشغال وال استریت»، روز گذشته در هارتفورد و آتلانتا مراکز ایالت‌های کنتیکت و جورجیای آمریکا، تظاهراتی با عنوان «اشغال هارتفورد» و «اشغال آتلانتا» برگزار کردند.

۱۵ مهر (۷ اکتبر)

- در ادامه دستگیری معترضان به سیاست‌های اقتصادی آمریکا، ۱۱ نفر در شهر لس‌آنجلس توسط پلیس بازداشت شدند.

- باراک اوباما شب گذشته در کنفرانس خبری خود در کاخ سفید، اعتراضات جنبش اشغال وال استریت را «صدای نارضایتی‌های مردم از ناکامی سیستم مالی» ایالات متحده توصیف کرد.

- «سی‌ان‌ان» گزارش داد: معترضان «اشغال وال استریت» در حال برنامه‌ریزی برای ادامه و تشدید اعتراضات و کشاندن آن به شهرهای دیگر آمریکا در روز جمعه‌اند.

- صدها آمریکایی حامی «جنبش اشغال وال استریت» شب گذشته در اعتراض به سیاست‌های اقتصادی آمریکا با اشغال «میدان آزادی» واقع در مرکز شهر واشنگتن خواستار اصلاحات اقتصادی شدند.

۱۴ مهر ماه (۶ اکتبر)

- نتایج نظرسنجی مشترک روزنامه «واشنگتن‌پست» و شبکه «ای‌بی‌سی‌نیوز» نشان می‌دهد که ۷۵ درصد مردم آمریکا مخالف نحوه اداره سیستم سیاسی این کشورند.

- «سی‌ان‌ان»: بی‌سابقه‌ترین و شلوغ‌ترین اعتراضات مردمی در آمریکا موسوم به

«اشغال وال استریت»، امروز وارد بیستمین روز خود شد. شب گذشته ۲۸ معترض دیگر بازداشت شدند.

- اتحادیه کارگران، اتحادیه فدرال معلمان و اسکاداران عملیات هوایی آمریکا، روز گذشته حمایت خود از اعتراضات مردمی این کشور را اعلام کردند.

- دانشجویان بیش از ۷۵ دانشگاه آمریکا برای شرکت در اعتراضات این کشور اعلام آمادگی کردند. دانشجویان چند دانشگاه نیز کلاس‌های خود را ترک کردند.

۱۳ مهرماه (۵ اکتبر)

- نتایج جدیدترین نظرسنجی مؤسسه «گالوپ» نشان می‌دهد که ۵۵ درصد از مردم آمریکا نسبت به رسانه‌های این کشور بی‌اعتمادند.

- «تایم»: همزمان با تظاهرات در یمن، بحرین و دیگر نقاط خاورمیانه، جنبش «اشغال وال استریت» با ادامه اعتراضات، میدان «التحریر» را در آمریکا ایجاد کرده است.

- پنج معترض به نمایندگی از بازداشت‌شدگان تظاهرات اخیر نیویورک، از «مایکل بلومبرگ»، شهردار و «ریموند کلی»، کمیسر پلیس این شهر به دادگاه فدرال شکایت کردند.

۱۲ مهرماه (۴ اکتبر)

- «پاتریک برونر»، سخنگوی جنبش «اشغال وال استریت» ضمن اعلام تداوم تجمعات اعتراضی، از معترضان خواست در اقدامی نمادین با پوشیدن لباس «زامبی»، اسکناس‌های دلار را بیلعند.

- آسوشیتدپرس با تأکید بر ادامه‌دار بودن اعتراضات آمریکاییان: در هجدهمین روز

تظاهرات، معترضان در مقابل بانک‌های فدرال، تجمع و در پارک‌های این کشور از لس‌آنجلس و پورتلند گرفته تا شهر مین، کمپ‌هایی برپا کرده‌اند.

- حامیان جنبش اشغال وال‌استریت در ایالت اورگان آمریکا اعلام کردند: در اعتراض به سیاست‌های مالی، روز پنجشنبه در پورتلند، یکی از شهرهای این ایالت، تظاهرات اعتراضی با عنوان اشغال پورتلند برگزار می‌کنند.

۱۱ مهرماه (۳ اکتبر)

- روزنامه انگلیسی میل آنلین از گسترش یافتن تظاهرات اعتراضی جنبش اشغال وال‌استریت به شهرهای بوستون، سیاتل، شیکاگو، لس‌آنجلس و دنور آمریکا خبر داد.

- نوآم چامسکی، ضمن حمایت از جنبش اشغال وال‌استریت: اگر شما در خیابان‌های نیویورک قدم بزنید، فقر در همه جا قابل مشاهده بوده و زیرساخت‌ها و نیز مدارس در حال نابودی‌اند.

- ادامه تحصن مردم لس‌آنجلس برای دومین شب متوالی با برپایی کمپ مقابل شهرداری «لس‌آنجلس».

- حامیان جنبش «اشغال وال‌استریت» در کانادا از تصمیم برگزاری تظاهرات حمایتی در محل بازار سهام شهر «تورنتو» در ۱۷ اکتبر (۲۵ مهر) خبر دادند.

۱۰ مهرماه (۲ اکتبر)

- بازداشت بیش از ۷۰۰ معترض پس از تظاهرات و بستن پل «بروکلین» توسط پلیس نیویورک.

- آغاز تحصن بیش از ۱۰۰ معترض در ادامه اعتراضات نیویورک در اطراف تالار مرکزی لس آنجلس.

۹ مهر ماه (۱ اکتبر)

- معترضان در اعتراض به برخورد خشن نیروهای امنیتی نیویورک، مقابل مرکز پلیس این شهر تظاهرات کردند.

- «دیوید پترسون»، فرماندار سابق ایالت نیویورک با حضور در جمع معترضان، حمایت خود از این اعتراضات را اعلام کرد.

- تشکیل جنبش «اشغال لس آنجلس» و اعلام همبستگی با جنبش «اشغال وال استریت» و آغاز تحصن خود.

- جنبش «اشغال شیکاگو» با اعلام شروع تحصن اعتراضی خود مقابل بانک «فدرال رزرو»: اینجا «میدان التحریر» ماست و اگر لازم باشد ماه‌ها در اینجا خواهیم ماند.

۸ مهر ماه (۳۰ سپتامبر)

- «راشا تودی»: با وجود افزایش موج اعتراضات و ادامه تحصن مقابل ساختمان وال استریت، رسانه‌های آمریکایی همچنان در سکوت به سر می‌برند.

- «سی‌ان‌ان»: تحصن و اعتراضات مردمی آمریکا امروز وارد چهاردهمین روز خود شد و تاکنون بیش از ۱۰۰ معترض بازداشت شده‌اند.

۶ مهر ماه (۲۸ سپتامبر)

- رویترز: پلیس طی هفت روز گذشته حدود ۳۰۰۰ نفر را در ۵۰ ایالت آمریکا به اتهام

ورود غیرقانونی به این کشور دستگیر کرده است.

۵ مهرماه (۲۷ سپتامبر)

- تحصن اعتراضی به سیاست‌های اقتصادی آمریکا در خیابان «وال استریت» نیویورک، وارد یازدهمین روز خود شد.
- «پاتریک برونر»، سخنگوی معترضان: مهمترین نگرانی ما این است که دمکراسی واقعی در کشور به دلیل نابرابری ثروت، به سرقت رفته است.

۳ مهرماه (۲۵ سپتامبر)

- بازداشت بیش از ۸۰ معترض به سیاست‌های اقتصادی دولت آمریکا در نیویورک.

۴ آبان (۲۶ اکتبر)

- استفاده پلیس آمریکا از گاز اشک‌آور برای متفرق کردن معترضان جنبش فتح وال استریت در اوکلند منجر به زخمی و بیهوش شدن یک تن از تظاهرکنندگان شد.
- پلیس آمریکا با حمله به حامیان «جنبش فتح وال استریت» در اوکلند موسوم به «فتح اوکلند» تاکنون ۱۰۲ تن را بازداشت کرده است.
- پلیس آمریکا با حمله به حامیان «جنبش فتح وال استریت» در «آتلانتا»، پایتخت ایالت جورجیا اقدام به بازداشت اعضای «جنبش فتح آتلانتا» در پارک وودروف این شهر کرده است.

۳ آبان (۲۵ اکتبر)

- پلیس آمریکا با حمله به معترضان «جنبش فتح اوکلند» در شهر اوکلند ایالت کالیفرنیا ۸۵ تن از آنها را بازداشت کرد و چادرهای محل اجتماع و اقامت این معترضان نیز توسط پلیس پاکسازی شدند.

- حامیان انگلیسی «جنبش فتح وال استریت» با برگزاری تظاهرات مقابل کلیسای مرکزی لندن بر ادامه اعتراضات خود علیه سیاست‌های مالی این کشور تا تعطیلات کریسمس تأکید کردند.

- میخائیل گورباچف، آخرین رهبر اتحاد جماهیر شوروی با به رسمیت شناختن «جنبش فتح وال استریت» گفت: قیام مردم آمریکا شبیه به اقدامی است که پیش از این در آستانه فروپاشی شوروی شاهد بودم.

۲ آبان (۲۴ اکتبر)

- خبرگزاری رویترز: نزدیک به ۱۳۰ تن از حامیان جنبش فتح وال استریت در شیکاگو موسوم به فتح شیکاگو، روز گذشته توسط پلیس آمریکا بازداشت شدند.

۱ آبان (۲۳ اکتبر)

- حداقل ۱۰۰ فعال آمریکایی جنبش فتح وال استریت در شیکاگو موسوم به فتح شیکاگو توسط پلیس این ایالت بازداشت شدند.

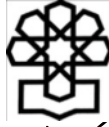
- نزدیک به دو هزار آلمانی حامی جنبش وال استریت ضمن برپایی تظاهرات در برابر پارلمان برلین و اعتراض نسبت به وضعیت اقتصادی این کشور، خواستار تغییر نظام

اقتصادی سرمایه‌داری شدند.

– پلیس استرالیا ضمن حمله به حامیان جنبش فتح وال استریت در شهر سیدنی موسوم به فتح سیدنی، ده‌ها تن را بازداشت کرد، این درحالی است که بسیاری از معترضان در چادر مشغول استراحت بودند.

منابع و مآخذ

۱. سعید شکوهی، خروش ۹۹ درصدی، پایگاه تحلیلی تبیینی برهان، www.borhan.ir
۲. خبرگزاری بین‌المللی پیام کوتاه (نسیم آنلاین) www.nasimonline.ir
3. Mark Bittman, Finally Making Sense on Wall Street, The New York Times Company, 11 October, 2011.
4. Gregory Djerejian, This Ain't No Tea Party: A Conservative Defense of Occupy Wall Street, The Atlantic Monthly, 12 October, 2011.
5. Rory McVeigh, How Occupy Wall Street works, Foreign Affairs, 10 October, 2011.
6. Douglas Holtz-Eakin, What Occupy Wall Street Gets Wrong About Inequality, Foreign Affairs, 24 October, 2011.
7. Sidney Tarrow, Why Occupy Wall Street is Not the Tea Party of the Left, Foreign Affairs, 10 October, 2011.
8. Russ Roberts, Occupy Wall Street and Washington's History of Financial Bailouts, Foreign Affairs, 21 October, 2011.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۲۰۳۶

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: جنبش اشغال وال استریت (ماهیت و اهداف)

نام دفتر: مطالعات سیاسی (گروه سیاست خارجی)

تهیه و تدوین: ابوذر گوهری مقدم

ناظر علمی: محمد جمشیدی

متقاضی: معاونت پژوهشی

ویراستار ادبی: قاسم میرخانی

واژه‌های کلیدی: —

تاریخ انتشار: ۱۳۹۰/۸/۱۷